

[Diderichsen.]

som vi tidligere har underskrevet. Der er jo aftrykt i betænkningen et par konventioner af ældre dato, hvorefter vi forpligter os til forskellige former for energisk indskriden mod utugtigt materiale, forsendelser osv. Hvis vi nu helt afskaffer begrebet pornografi her i landet, er vi så ikke nødt til også at meddele de lande, vi har underskrevet sammen med, at vi nu er nået til et sådant fremskredet stadium?

Må jeg slutte med et andet citat, som understreger synet til den offentlige smag, om jeg så må sige: det æstetiske hensyn på vore gader og stræder. Det er ikke et citat af en apostel, men i hvert fald af en professor. Det er et citat af professor Alf Ross i Politikens kronik den 7. april 1966, hvor der står:

„Også pastor Bartholdy skal have lov til at gå tur på gaderne uden at udsættes for stødende oplevelser.“

Lembourn: Når jeg tager ordet, er det ikke, fordi jeg er uenig med mit partis ordfører i denne sag, hr. Thestrup, og med lovforslaget, når det gælder liberalisering af synet på seksualforbrydelser som voldtægt, homoseksuel prostitution og afskaffelse af censuren over for skrifter. Jeg ved nok, at hr. Ib Thyregod mener, at man ikke bør bruge ordet censur — har jeg forstået — i denne forbindelse. Det er muligt, at det kan siges ud fra et juridisk synspunkt, men resultaterne er nu de samme, så jeg vil gerne have lov at anvende det. Jeg tror, at jeg kan sige, at dansk litteratur med glæde hilser denne afskaffelse af forbuddet mod skrifter. Det er dog virkelig et fremskridt.

Når jeg tager ordet, er det, fordi jeg ikke er enig i, at man opretholder forbuddet mod billederne. Når man læser ministerens fremsættelsestale, så giver han jo også selv udtryk for stor usikkerhed med hensyn til, om man nu skal tage det ene eller det andet standpunkt. Det er et vanskeligt emne, og skal man bedømme resultatet, så indeholder det jo meget psykologisk gætterier.

Fra straffelovrådet anføres to argumenter for at bevare forbuddet. Det ene er, at der ikke har været ret meget debat om spørgsmålet om billederne i modsætning til den meget hidsige debat om skrifterne, og det andet er, at det er nemmere at bedømme,

hvad der er af æstetisk værdi, når det gælder billeder, end når det gælder skrifter. Jeg er ikke ganske sikker på, at disse to argumenter kan holde.

Med hensyn til debatten så har der jo været debat også om skrifter, undskyld, om billedlig fremstilling. Der var en tåbelig historie med Freddies værker, og der har været collage-diskussionen, der har været debatten om billederne i Politisk Revy. Og skal vi nu have en adgang til offentliggørelse, fri offentliggørelse, af skrifter, hvad vil man så gøre f. eks. ved de illustrationer, som oprindeligt fremkom samtidig med de Sades værker? I øvrigt var adskillige af dem af betydelig kunstnerisk værdi. Man kan altså ikke skille disse to ting ad. Jeg tror også, som hr. Diderichsen var inde på, at hele problemet med billederne vil komme til at dominere debatten i fremtiden. Vi er inde i en kunstnerisk bevægelse imod det dokumentariske, og det betyder, at man vil anvende billedet i langt større udstrækning end tidligere. Når man så dertil lægger det, som også hr. Diderichsen var inde på, med fjernsynets udvikling osv., så vil den debat, som vi har haft om skrifterne, komme om billederne. Derfor er jeg ikke sikker på, at dette argument er holdbart.

Det andet argument mener altså, at man kan skelne, når man ser på billederne, mellem, hvad der er af æstetisk værdi, og hvad der ikke er det. Jeg kan ikke acceptere det synspunkt. Vi vil komme ud i ganske de samme vanskeligheder, som vi har været i med hensyn til litteraturen, og man vil kunne sige om billederne ganske det samme, som man kan sige om verdenslitteraturen, at det meste af den har været ønsket forbudt på det tidspunkt, da den udkom.

Dertil kommer et tredje synspunkt, som jeg gerne vil føre ind i debatten. Det drejer sig om en anden lov end denne. Det drejer sig om filmcensuren, som jo findes i biografteaterloven. Men der er alligevel en forbindelse, for hvis man er modstander af filmcensuren — og det er jeg; jeg mener, at den skal afskaffes og jo før jo bedre — så må man tage konsekvensen, og så må man også afskaffe forbuddet mod billeder i denne lov. Hvis man opretholder forbuddet i denne lov, så bliver det vanskeligere at komme af med filmcensuren, og jeg tror i grunden, at der er et flertal også her i tinget for at komme af